

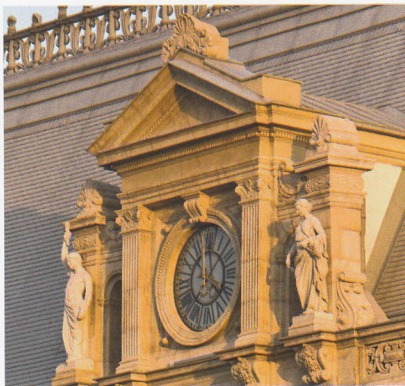
BUCUREȘTI

BUCHAREST

Despre București se tot vorbește la nesfârșit... se pare că această metropolă nu poate lăsa indiferent pe nimeni. De fapt, Bucureștii par a fi mai multe orașe într-unul singur. De câte ori nu au fost subliniate contrastele sale amănitoare, amestecul său de oriental și de „mic Paris”... Străduțe cu fermecătoare palate și case boierești, biserici vechi, alei pustii, străjuite de castani, cartiere de blocuri ridicate în anii comunismului, construcții de beton și sticlă... O lume zgomotoasă, turbure, alături de una tăcută, care se lasă cu greu trezită din amorțeala ei...

Nucleul vechiului București s-a închegat în jurul Curții Domnești de pe malul Dâmboviței, construite între 1400 și 1418 de Mircea cel Bătrân și extinse după 1456 de Vlad Țepeș, care și-a stabilit reședința aici. În timpul domniei sale, la data de 20 septembrie 1459, orașul București a fost atestat documentar pentru prima dată. Între 1545 și 1559, Mircea Ciobanu a ctitorit biserica *Buna Vestire* a Curții Domnești. În apropierea ei s-au concentrat cele mai mari și mai frumoase hanuri ale Bucureștilor, dintre care s-au mai păstrat doar Hanul lui Manuc (1808) și Hanul cu Tei (1833). Cu timpul, străduțele din centrul istoric al Bucureștiului, care au păstrat prăvăliile comercianților de odinioară, au fost însuflețite de clădiri de o cu totul altă factură: Biserica Stavropoleos (1724), superbă ilustrare a stilului brâncovenesc târziu, Restaurantul Carul cu Bere (1875-1879), una dintre puținele construcții neogotice ale capitalei, Palatul Băncii Naționale, în stil neoclasic francez, Palatul Bibliotecii Naționale – fost Palat al Bursei, în stil neoclasic francez.

Respect

Calea Victoriei, care se desfășoară pe o lungime de 2,7 km, între Piața Națiunile Unite, la sud, și Piața Victoriei, la nord, este axa principală a Bucureștiului. De-a lungul ei se înșiră cele mai frumoase edificii ale orașului, ridicate între secolele XIX-XX: Palatul Casei de Economii și Consemnațiuni, cu cupole în stil renașcentist, Muzeul Național de Istorie a României, Cercul Militar Național, Biserica Kretzulescu, Muzeul Național de Artă al României – fostul Palat Regal, Biblioteca Centrală Universitară, Ateneul Român, Palatul Cantacuzino.

Ar trebui să pomenim și de grădinile, parcurile și lacurile orașului, de mănăstirile din împrejurimi, de numeroasele muzee (Muzeul Satului, Muzeul Țăranului Român, etc.), teatre ori galerii de artă, de cafenelele și cluburile pline de viață, configurând Bucureștiul în continuă schimbare al zilelor noastre – un spațiu care are de oferit câte ceva pentru fiecare.

Patriarhia Română – centrul religios al oraşului / *The Patriarchate – the city's religious epicentre*

Ziua Drapelului Naţional / *National Flag Day*

People endlessly talk about Bucharest... it seems that there is no one in whom the metropolis can produce an indifferent reaction. In fact, Bucharest seems a number of cities in one. Its dizzying contrasts have frequently been pointed out, the blend of oriental and "Little Paris"... Streets with old palaces and boyar houses in the eclectic style, with neoclassical, baroque and neo-Brîncoveanu features, old churches, deserted lanes flanked by chestnut trees, districts of concrete blocks built under communism, new structures of steel and glass... A raucous, turbulent world juxtaposed with one that is tranquil, hard to wake from its slumber...

The nucleus of the old Bucharest formed around the Princely Court on the banks of the Dîmbovîța, built between 1400 and 1418 by Mircea the Old, and extended after 1456 by Vlad the Impaler, who established his residence here. It is from his reign that we have the earliest documentary mention of Bucharest, dated 20 September 1459. Between 1545 and 1550, Mircea the Shepherd founded the Church of the Annunciation in the Princely Court. It was also here that the largest inns of Bucharest were concentrated, of which only Manuc's Inn (1808) and the Linden Inn (1833) survive. In time, the streets of Bucharest's historic centre, which preserved their merchants' shops, were animated by wholly different kinds of building: Stavropoleos Church (1724), a superb example of the late Brîncoveanu style, the Palace of the National Bank, in the French neoclassical style, the Chrissoveloni Bank, the Marmorosch Bank, in the neo-Moldavian style, and the National Library (formerly the Stock Exchange), in the French neoclassical style.

Calea Victoriei, which stretches for 2.7 kilometres, between United Nations Plaza in the south and Victory Plaza in the north, is the main artery of Bucharest. Along its length can be found the city's most beautiful edifices, built in the nineteenth and twentieth centuries, bringing it fame as the "Little Paris": the Savings Bank Palace, with its Renaissance-style cupolas, the National Museum of History, which was the Post Office Palace until 1970, the National Military Club, the Kretzulescu Church, the National Museum of Art, formerly the Royal Palace, the Central University Library, the Romanian Athenaeum, and the Cantacuzino Palace.

We should also mention the city's gardens, parks and lakes, the monasteries of the surrounding area, the numerous museums (the Museum of the Village, the Museum of the Romanian Peasant, the National Museum of Contemporary Art etc.), the theatres and art galleries, the lively clubs, which all configure the continually changing Bucharest of today – a space with something to offer everyone.

Buchiniști la Universitate / Second-hand book stalls outside the University

Elegantul pasaj Macca-Villacrosse (1891) / The elegant arcade Macca-Villacrosse (1891)